

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220203257
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2220203257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudcov: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Ľubica Spálová, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: L. Z., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom N. I. K., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, so sídlom Ádorská 850/41, Dunajská Streda, dieťa rodičov: matka N. Z., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom N. H. XXXX/XX, X. M., otec neurčený, za účasti prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava: JUDr. G. V., so sídlom Krajskej prokuratúry Trnava, Dolné Bašty 1, Trnava, o návrhu matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20P/41/2020-60 zo dňa 9.3.2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh matky na zverenie maloletého L. Z., nar. XX.X.XXXX, do jej osobnej starostlivosti zamietol, výrokom II. nariadil nad maloletým ústavnú starostlivosť, ktorá bude vykonávaná v Centre pre deti a rodiny X. M., I. XXX/X, výrokom III. matke uložil povinnosť platiť na maloletého výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene o doplnení niektorých zákonov mesačne a poukazovať ho Centru pre deti a rodiny X. M., I. XXX/X, vždy do 15. dňa mesiaca vopred až do dovŕšenia plnoletosti maloletého, výrokom IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 20.04.2018 sp. zn. 14P/54/2017 spojený s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 22.06.2009 sp. zn. 10P/29/2009 vo vzťahu k maloletému a výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 54 ods. 2 písm. c), § 62 ods. 3 Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že sú splnené podmienky pre nariadenie ústavnej starostlivosti. Matka okrem základných životných potrieb nedokáže zabezpečiť ostatné potreby maloletého nevyhnutné pre jeho riadne začlenenie sa do spoločnosti, ako sú vzdelávanie, denný režim, rešpekt voči autoritám, či zvládanie neprimeraných reakcií na podnety. Matka pre maloletého nepredstavuje ani príklad, keďže sama svoje rodičovské povinnosti plní len v nevyhnutnom rozsahu, ani autoritu, keďže sa podrobuje jeho želaniam namiesto toho, aby presadzovala svoje rodičovské rozhodnutia a jej forma starostlivosti je tak pre maloletého nielen nepodnetná, ale naopak ohrozujúca. Napriek skutočnosti, že vážnosť situácie si musela matka uvedomovať najneskôr od februára 2020, kedy bol maloletý prvý raz umiestnený do centra neodkladným opatrením súdu, nevyvinula žiadnu snahu k

tomu, aby preukázala svoju schopnosť a ochotu upraviť pomery v rodine v prospech maloletého. Za týchto okolností by ponechanie maloletého v jej starostlivosti bolo v absolútnom rozpore so záujmom maloletého. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti zamietol a nariadil nad ním ústavnú starostlivosť, počas trvania ktorej matke uložil povinnosť platiť na maloletého výživné v nevyhnutnej miere.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka. V odvolaní uviedla, že nesúhlasí s tým, aby maloletého umiestnili do detského domova, pretože nie je na to dôvod. Maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zverený do starostlivosti starej mamy, ale od starej matky ušiel a prišiel bývať k nej. Keď bude maloletý umiestnený v detskom domove, určite ujde. Najlepšiu výchovu a starostlivosť mu vie poskytnúť výlučne ona. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že maloletého zverí do jej osobnej starostlivosti.

5. Kolízny opatrovník a prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda Mgr. R. N., ktorého vstup do konania prebrala prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava JUDr. G. V., odvolanie nepodali.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda Mgr. R. N., ktorého vstup do konania prebrala prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava JUDr. G. V.. Vo vyjadrení uviedol, že počas súdneho konania bolo preukázané, že matka nie je schopná sa o maloletého riadne postarať. Matka zabezpečuje iba najzákladnejšiu starostlivosť o jej maloleté deti. Matka nie je pre maloletého autoritou, nedokáže maloletému nič prikázať, ten ju nerešpektuje. Matka navyiac nerešpektuje ani rozhodnutie súdu a ako sama uviedla, maloletého nenútila k nástupu do centra pre deti a rodiny. Napriek skutočnosti, že matka vedela, že po maloletom je vyhlásené pátranie, neoznámila jeho pobyt, naopak maloletého pred súdom a políciou zatajovala. Takéto správanie matky jednoznačne nemôže byť tým správnym príkladom pre maloletého. Bolo preukázané, že matka zanedbáva školskú dochádzku maloletého, ktorý od začiatku školského roku 2020/2021 v škole nebol. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky zamietol.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že pracuje s rodinou dlhodobo z dôvodu, že matka v auguste 2016 opustila svoje deti, nechala ich u svojho brata B. Z. a od tej doby sa o deti nezaujímal. Maloletý bol spolu so svojimi súrodencami M. Z., narodenou XX.X.XXXX a J. N., narodeným XX.XX.XXXX zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky F. Z. (rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 14P/54/2017, právoplatný dňom 20.4.2018). Matka s maloletými deťmi nenavštevuje lekára a neabsolvuje s nimi preventívne lekárske prehliadky a očkovania. Maloletý sa i napriek rozsudku o jeho zverení do náhradnej osobnej starostlivosti zdržiaval u matky v X. M.. Stará matka to odôvodnila tým, že nedokázala maloletému zabezpečiť školské zariadenie, nakoľko maloletý navštevuje špeciálnu základnú školu. U maloletého pretrvávalo záškoláctvo, stará matka a matka boli písomne a slovné upozornené na právne následky záškoláctva, boli viackrát predvolané aj s maloletým na pohovor, avšak nedostavili sa, svoju neúčasť neospravedlnili. Maloletý mal byť na základe neodkladného opatrenia sp. zn. 9P/14/2020 dočasne umiestnený v Centre pre deti a rodiny v X. M.. Umiestnenie maloletého aj napriek niekoľkým pokusom nebolo možné z dôvodu, že rodina zavádzala, klamala a odmietala maloletého vydať. Dňa 24.8.2020 bol maloletý prijatý do Centra pre deti a rodiny X. M., avšak tu ho rodičia opakovane navštívili a nabádali k úteku. Jeho údajný biologický otec niekoľkokrát počas dňa navštevoval centrum, nerešpektoval ich pravidlá, neustále sa vyjadroval, že maloletý nemá u nich čo robiť, na adresu zamestnancov sa vyjadroval vulgárne. Maloletý z centra dňa 4.9.2020 opätovne ušiel a jeho pobyt im doteraz nie je známy, i keď matka počas šetrení v prirodzenom prostredí priznala, že vie, kde sa maloletý nachádza. Matka podporuje maloletého v úteku, zatajuje jeho pobyt a odmieta odovzdať maloletého do starostlivosti centra. Zároveň nezabezpečuje maloletému plnenie povinnej školskej dochádzky, čím mu umožňuje viesť záhaľčivý spôsob života. Maloletý v školskom roku 2020/2021 vymeškal 431 vyučovacích hodín. Matka svojím nezodpovedným správaním preukázala, že nemá potrebné rodičovské zručnosti k výchove 11 ročného dieťaťa a nedokáže mu zabezpečiť systematickú prípravu do školy. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky zamietol.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom

prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým a uložení povinnosti matke platiť výživné na maloletého po dobu trvania ústavnej starostlivosti.

10. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre rozhodnutie o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, vec správne posúdil i po právnej stránke.

12. Podľa § 54 ods. 2 písm. c) Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti a uložené výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 nevedlo k náprave.

13. Podľa § 54 ods. 5 Zákona o rodine súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o ústavnej starostlivosti a označení zariadenia súd vždy prihliadne na citové väzby maloletého dieťaťa k rodičom, súrodencom a iným blízkym osobám a zohľadní možnosti zariadenia na utvorenie podmienok na zachovanie rodinných a citových vzťahov dieťaťa, jeho rodičov a súrodencov.

14. Podľa § 81 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné (ods. 1). Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného zariadeniu, má toto zariadenie právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa, vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet maloletého dieťaťa (ods. 2).

15. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy

životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

16. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

17. Ústavná starostlivosť je osobitnou formou štátom sprostredkovanej a zabezpečovanej náhradnej starostlivosti o maloleté dieťa, ktorá nahrádza osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Súd okrem posúdenia hmotnoprávných podmienok pre vyslovenie zverenia maloletého dieťaťa do ústavnej starostlivosti, je povinný v neposlednom rade prihliadať a rešpektovať predovšetkým záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, k duchovnému a sociálnemu rozvoju a boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, no i v početných medzinárodných dokumentoch, ktorými je Slovenská republika viazaná a z ktorých súdu vyplýva povinnosť dôsledne rešpektovať, chrániť a v prvom rade prihliadať na záujmy maloletého dieťaťa.

18. Z citovaného ustanovenia § 54 ods. 2 písm. c) Zákona o rodine vyplýva prípad nariadenia ústavnej starostlivosti, ktorá má sankčný charakter, a to z dôvodu, že výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave. O narušení výchovy maloletého dieťaťa možno hovoriť vtedy, ak sa v správaní maloletého dieťaťa prejavujú vážne nedostatky alebo ak výchovné prostredie, v ktorom maloleté dieťa žije, vykazuje nedostatky takej intenzity, že dochádza k narušeniu jeho telesného, citového, rozumového a mravného vývoja. Toto narušenie riadnej výchovy maloletého dieťaťa musí byť vážne. Súdy za vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa považujú sústavné záškoláctvo, túlanie, častejšie dopúšťanie sa drobných krádeží a poškodzovania cudzej veci, predčasný pohlavný život, úteky z domu, požívanie alkoholických nápojov, či iných návykových látok a pod. Vždy treba skúmať, či v privátnom správaní maloletého dieťaťa nešlo len o náhodné alebo ojedinelé vybočenie z normálneho správania, podmienené aktuálnymi okolnosťami v živote maloletého dieťaťa. V prípade narušenia riadnej výchovy maloletého dieťaťa musia nariadeniu ústavnej starostlivosti predchádzať iné výchovné opatrenia, ktoré však neboli vo vzťahu k náprave vadnej výchovy maloletého dieťaťa úspešné. Ak sú dané zákonné predpoklady, nemožno nariadenie ústavnej starostlivosti odkladať. Jej včasný nariadenie totiž môže zabrániť ďalšej škode vo vývoji maloletého dieťaťa, pričom treba vziať do úvahy skutočnosť, že prevýchova má dlhodobý charakter. Povinnou náležitosťou výroku o nariadení ústavnej starostlivosti je označenie konkrétneho zariadenia, do ktorého bude maloleté dieťa umiestnené. Okrem toho musí rozsudok obsahovať tiež výrok o povinnosti rodičov platiť výživné na maloleté dieťa s určením jeho výšky, dátumu splatnosti mesačných platieb a uloženie povinnosti poukazovať výživné zariadeniu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené, pričom toto zariadenie je platobným miestom.

19. Odvolací súd k veci uvádza, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým, a to z dôvodu vážneho narušenia výchovy maloletého, pričom uložené výchovné opatrenie o odňatí maloletého z náhradnej osobnej starostlivosti matky a nariadení pobytu maloletému v špecializovanom zariadení na dobu 6 mesiacov nevedlo k náprave. Z rovnakých dôvodov preto nebolo možné ani rozhodnúť o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky. Maloletý sa dlhodobo dopúšťal záškoláctva (v prvom polroku školského roka 2019/2020 mal 141 neospravedlnených hodín, v školskom roku 2020/2021 v škole nebol), do školy nechodil pripravený, počas dňa sa túlal, pričom matka nemala vedomosť, kde sa maloletý počas dňa nachádzal. Matka nespolupracovala s úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, na pohovory sa nedostavovala bez akéhokoľvek ospravedlnenia. Po nariadení výchovného opatrenia umiestnením maloletého do Centra pre deti a rodiny v X. M. dochádzalo k opakovaným útekom maloletého z centra, pričom matka zatajovala jeho pobyt, aj keď bolo po maloletom vyhlásené pátranie. Maloletý matku nerešpektuje, matka nie je pre maloletého autoritou. Matka s maloletým nenavštevovala lekára, neabsolvovala s ním preventívne lekárske prehliadky a očkovania. Situácia vo výchove maloletého sa nezmenila ani po nariadení výchovného opatrenia. Sama matka v konaní

pred súdom prvej inštancie objasňovala príčiny tohto nežiadúceho stavu jej vzťahovými problémami, avšak nevedela objasniť, akým spôsobom by zabezpečila nápravu závažného života maloletého. Dokonca v odvolaní matka, zrejme neuvedomujúc si vážnosť situácie, tvrdila, že na nariadenie ústavnej starostlivosti nie je žiaden dôvod a zľahčovala situáciu tvrdením, že najlepšiu výchovu a starostlivosť vie poskytnúť maloletému ona sama, napriek tomu, že dlhodobo výchovu maloletého riadne nezabezpečovala. Matka nedokázala zaistiť výchovu maloletého tak, aby to bolo v prospech a v záujme maloletého.

20. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým z dôvodu vážneho narušenia jeho výchovy. U maloletého neprichádza do úvahy ani jeho zverenie do inej formy náhradnej osobnej starostlivosti, keďže ani predchádzajúce rozhodnutie súdu o zverení maloletého náhradnej osobnej starostlivosti starej matky nevyriešilo pretrvávajúce problémy s výchovou maloletého, nakoľko ani stará matka nezabezpečila dodržiavanie povinnej školskej dochádzky maloletým a dokonca maloletý ani nežil v domácnosti starej matky, ale vrátil sa k matke, teda ani matka, ani stará matka, nerešpektovali súdne rozhodnutie. Súčasne nebola zistená žiadna iná fyzická osoba, ktorá by bola reálne schopná a ochotná zabezpečiť maloletému potrebnú a všestrannú osobnú starostlivosť. Súd prvej inštancie správne určil aj zariadenie, do ktorého má byť maloletý umiestnený.

21. Pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým, bol súčasne povinný rozhodnúť aj o úprave vyživovacej povinnosti matky voči maloletému s určením povinnosti matke poukazovať súdom určené výživné konkrétnemu ústavnému zariadeniu, do ktorého bol maloletý umiestnený. Vyživovacia povinnosť rodičov totiž nezaniká a zostáva zachovaná aj pri rozhodnutí o náhradnej starostlivosti.

22. Zároveň súd prvej inštancie správne uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletého. V súvislosti s výživným odvolací súd uvádza, že cieľom úpravy Zákona o rodine je filozofia v určovaní výživného na dieťa smerujúca k tomu, že každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu dieťaťa. Zákon o rodine ustálil minimálny rozsah výživného vo výške 30% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu, ktorú musí mať dieťa zabezpečenú vždy. Pri náležitom zohľadnení zákonných kritérií, odvolací súd berúc do úvahy príjmové pomery matky, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v otázke určenia výšky výživného matke pre maloletého je vecne správne, keďže matka je na materskej dovolenke, žije sama s tromi maloletými deťmi a okrem maloletého má ešte vyživovaciu povinnosť k šiestim maloletým deťom. Za tejto situácie potom odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považoval za dôvodné výživné v nevyhnutnej miere predstavujúcej 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa, ktoré aktuálne predstavuje v zmysle zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov sumu 29,87 eur mesačne, keďže každý rodič je povinný plniť si vyživovaciu povinnosť aspoň v minimálnom rozsahu, a to aj vtedy, ak schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča by inak neodôvodňovali (neumožňovali) určenie výživného ani v tejto minimálnej výške.

23. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o zamietnutí návrhu matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti matky, o nariadení ústavnej starostlivosti, o výživnom, vrátane výrokov o zmene predchádzajúcich rozhodnutí a o náhrade trov konania účastníkov (ktoré inak odvolaním ani spochybnené neboli a v prípade ktorých ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody ich nesprávnosti) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ustanoveniami § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku.

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).